

LLIBRET: ÒPERA LA MARE DELS PEIXOS

Sobre una Rondalla de Enric Valor

ACTO I

EN UNA CASA AMB UN HORTET

(Representem amb projecció o com vulgueu, veu del narrador)

NARRADOR: *En una casa amb un hortet, prop de la platja de Dénia hi vivia un matrimoni, Jaume i Jordina. No eren ni rics ni pobres, pescaven i treballaven la terra. Tenien una barca nova, una gossa perdiguera i una egua vella. Però no tenien fills, tant ho desitjaven que un dia Jordina somnià que mentre Jaume pescava se li apareixia una dama tota vestida de blanc, el tocà amb la vara de les virtuts i tots els peixos que pescava es convertien en preciosos xiquets rossos.... A l'alba l'home despertà la seua dona...*

DUO LA DAMA VESTIDA DE BLANC

JORDINA

He somiat aquesta nit,
que per fi teníem fills.

JAUME

Teníem fills.

JORDINA

Amb la barca havies eixit
i els portaves amb mi.

JAUME

Potser, dona, el teu desig
ha fet que ho hages vist.
Cert és que eixiré avui
i amb la barca, del mar visc.

JORDINA

Tu estaves al vaixell
i el sòl (juntos:) era ple de nens.
Una dama elegant
tota (juntos:) vestida de blanc
amb la vareta et tocà
i els peixos que vas pescar
en xiquets es van tornar.

JAUME

S'ha fet l'hora ja, estimada

que tornem a la veritat.

JORDINA

Veritat

JAUME

Sóc feliç, (juntos:) ets la meua vida,
res no ens falta per menjar.
Ara vaig pels estris ja
per anar a pescar
i potser torne amb xiquets,
qui ho sap! Ha, ha ha!

(Ix d'escena Jordina. Va fent-se de dia poc a poc, Jaume es dirigeix al port i se'n va a pescar amb la barca....)

NARRADOR: Al tall que es feia de dia, Jaume es dirigia al port per eixir a pescar amb la barca. Passà el matí i cap al migdia entrà en una cala i tragué el salabre. Hi notà pes i en traure'l, li aparegué un animal viu, semblant a una anguila gegant de molts colors...

DUO LA MARE DELS PEIXOS

(la mare dels peixos es el coro de niños y efectos Soundcool)

JAUME (Tema tradicional de Dènia)

Passa, què passa, què estira?!

Quin és aquest animal?!

Quin és aquest animal?!

MARE DELS PEIXOS

Què penses fer amb mi?

Si fas el que et dic,

Jo seré el teu profit!

JAUME

La Mare dels Peixos és, la Mare!

Les seues ordres seguiré, seguiré.

MARE DELS PEIXOS

Talla els meus tres caps,

la teua dona n'ha de menjar,

la teua egua i la teua gossa també.

Després, les meues dues cues,

a la teua horta les has de colgar.

JAUME

La Mare dels Peixos

les seues ordres seguiré, seguiré.

NARRADOR: *Jaume tornà a poqueta nit al port de Dénia, arribà a casa, contà el que havia succeït a Jordina i feren tot el que la Mare dels Peixos havia ordenat.*

(Ha passat el temps, Jordina a casa amb els fills i el marit...)

CORS DE XIQUETS

Nou mesos després,
Tots estan contents.
La Mare dels Peixos,
els ha fet profit, fet profit.
Sota la llimera
la màgia ha sorgit
amb dues grans espases
que de les cues han eixit.
La perdiguereta,
ja té dos gossets.
La vella egua negra,
dos cavalls negrets.
I per a Jordina,
dos fills bessonets:
Jaumet i Joan
més bonics que el sol.

ACTO II

INTRODUCCIÓ

NARRADOR: *Passà el temps i Jordina estava a casa amb els fills: Jaumet i Joan. El primer, més aventurer es dedicà a la mar; i el segon, més tranquil, a la terra. Però en tindre 20 anys Jaumet sentí deffici i volgué anar a buscar aventures.
(La mare com en un apart fa aquesta reflexió en veu alta però Joan l'escolta. També es pot plantejar com que els dos estan junts)*

JORDINA

Quina joia sent
amb els meus dos fills.
Treballadors i valents.
Jaumet molt inquiet,
però Joan tranquil.
Jaumet ja amb vint anys,
intenció té de marxar:
aventures cobeja
i potser trobar promesa.
Jo ho veig tan normal.

JOAN

Mare, Jaumet ara vol
córrer món ell tot sol.
Cavall, gossa i espasa,
també l'acompanyaran.
Jo sé que de l'espasa
benefici en traurà.
Si la meua es queda
sota la llimera
i un mal li arriba
el rovell serà
la vera senyal.
Estigues tranquil·la
el rovell avisa!

(Imatges: Jaumet s'acomiada dels pares i ja sol emprén el camí...)

NARRADOR: Era el mes d'abril, Jaumet caminava tranquil per les terres de l'Alcoià però un drac de set caps assetjava les terres i persones del duc Frederic de les Dues Aigües qui, per evitar mals majors, cada dia ofería una persona sortejada entre els habitants de Castalla al drac perquè apaivagara la fam.)

JAUMET

Vull conéixer món.
Vull buscar promesa.
Cercaré per aquí la meua princesa.
Però un drac famolenc la gent té aterrida.
Cada dia es menja un nen o una nena.
Lluitaré amb ell, de nit o de dia.
(Final del aria con pequeño coro a tres Jaumet, Jordina y Joan repitiendo algunas frases anteriores)

NARRADOR: Arribà el dia que la mala sort li tocà a la bella i jove filla del duc. Aquest, per evitar la mort de la xica, oferí a qui matàs el drac la mà de la seua filla. La casualitat volgué que Jaumet, amb el seu cavall i el seu gos topàs amb el drac, quan aquest intentà atacar-lo Jaumet tragué l'espasa i l'escomenté amb valentia.

(Escena del drac)

JAUMET I COR DE XIQUETS AMB SOUNDCOOL

LLUITA AMB EL DRAC DE SET CAPS

JAUMET

Drac maleït.

Famolenc i despietat.

Ara veuràs!

Jo guanyaré.

Amb una espasa

et mataré.

DRAC (SOUNDCOOL)

Jo venceré

tu moriràs.

On creus que vas?

La meua ira

no acaba mai.

L'espasa màgica.

Ai las! Ai las!

JAUMET

Ara veuràs!

Jo guanyaré.

Amb una espasa

et mataré.

AL CASTELL

NARRADOR: Jaumet tallà les set llengües del drac, per guardar-les com a record. Rentà l'espasa i les llengües, torcà la suor al cavall, acarona el gos i s'encaminà al castell.

(Quan arriba o està arribant al castell Jaumet, Ja al castell, la princesa canta....)

PRINCESA

Quin cavaller ha guanyat
aquell drac tan famolenc?

Deu ser un xic ben valent
i ja veig que molt templat.

Jaumet, es diu ell,
sembla bo i honest
Em mira amb amor
I jo em sent atreta
pel seu bell posat.
Jove enamorat

Vine prompte amb mi!
Juntarem les mans,
i després, l'eternitat.

JAUMET

Oh com és de bella
aquesta princesa
amb ella vull viure
per mar o per terra

PRINCESA

El meu pare ha promés
donar-te terres i filla.
Les set llengües que has tallat
són la prova que has triomfat,
són la prova que has triomfat.
Celebrem les noccs doncs

JAUMET

Celebrem les noccs doncs

PRINCESA

Avui és festa a tota la vila!
(Pequeño duo final Jaumet y princesa repitiendo “celebrem” y las frases finales)

(Escena de la boda)

COR DE XIQUETS

Viuen ara ben contents
Elionor i Jaumet
Jaumet ha arribat a temps!
Sort d'aquests dos joves
que avui són ben feliços.
Però Jaumet és aventurer,
vol conèixer el seu terreny.
La curiositat
i el deure de bon governant
El menen a deixar l'esposa.

ENCONTRE AMB LA BRUIXA, ENCANTERI I

PETRIFICACIÓ DE JAUMET,

VEUS DELS XIQUETS I SOUNDPOOL FENT EFECTES DE LA BRUIXA

NARRADOR: Jaumet agafà el seu cavall, el seu gos i la seua espasa. Cavalcà i cavalcà entre muntanyes, planes i marjals, fins que, atret pels delitosos cants d'unes cadernerres, arribà a una gran casa. Entre remors distingia l'encantadora veu d'una jove fadrina...

BRUIXA ROSELLA

Aquí, passats els ullals,
es pot trobar el meu palau.
Un bo i gran recer de pau
poc després de les marjals.

JAUMET

De qui serà aquest castell?
Amb els seus variats ocells
Quietud hi ha en aquest terreny.

BRUIXA: ENCANTAMIENTO HABLADO, HIPNOTIZADOR, CON EFECTOS
NIÑOS I/O SOUNDCOOL

Moltes plantes ufanoses
Ens regalen ombra espessa.
Roses i flors oloroses
duran un valent, de pressa.

[Con la frase “Roses i flors oloroses” podría aparecer una serpiente del rosal e hipnotizarlo y/o de la rosa que saliera humo/aroma que produzca el efecto de turbar a Jaumet. O la rosa que en las sombras por las proyecciones se convierta en alguna cosa extraña...].

JAUMET:

Es torba el meu pensament
De qui és aquesta veu?

BRUIXA:

Jo sóc Rosella de l'aigua
l'ama d'aquest lloc preuat.
Ara espere un home ardit.
Tu pots ser aquest per mi

JAUMET:

Oh, Rosella, un nom bonic
Sona tan clar i exquisit
Aquest paratge em fa encís.

BRUIXA:

Qui ets tu, jove garrít?
Què t'ha portat fins aquí?

JAUMET:

Sóc Jaume, l'aventurer
El qui ha matat un drac
Vull conèixer nous terrenys.
Però ara em trobe cansat

BRUIXA:

Passeu cavaller, passeu
reposareu a ma casa.

Deixeu ja el vostre gos,
Despreneu-vos de l'espasa.
Passeu, cavaller confiat
i voreu l'ocell parlant.
Ah l'ocell parlant, parlant, ah.

JAUMET:

Gos i espasa deixeu
Apressat m'endinse
(una vez ha pasado Jaumet comienza a petrificarse por los pies, y hace signo de que no puede moverlos, la bruixa ríe con risa malvada y burlona)

BRUIXA

(Ríe con risa malvada y burlona, con risitas susurrantes efectos Soundcool)
Ah, cavaller innocent,
cavaller confiat,
t'has deixat encisar
t'he pogut embruixar.
Pobre Jaumet que ara ets
com una estàtua de sal,
estàtua de sal.

JAUMET

Sol petrificat estic, sal
Una bruixa m'ha encisat.
Fetillera i confiat.
Ara sense Elionor visc.
Si el meu germà ho sabés
em vindria a ajudar
Estimada mare, no em sents?
Sol petrificat estic
Pobre com estàtua de sal
Fetillera, ajuda'm Joan
Ara sense Elionor visc
Ah, Ah innocent
ah, i confiat

AAAAHHHHHHH (juntos)

(gran final con sonido ensordecedor de la petrificación completa de Jaumet que finalmente se apaga como alejándose conforme se apagan las luces en escena. Puede ser sonido de roca que se rompe con Mplayer speed reducida, Mtraspose grave y mucha reverberación con VST gratuito reverb)

(Imatges o doble escena, Mentrestant a Dénia la mare comença a preocupar-se.)

NARRADOR: Sens dubte, Jordina va notar el patiment de Jaumet en les seues entranyes. Tenia un mal pressentiment. Alguna mala cosa li passava al seu estimat fill. Joan n'estava segur: l'espasa havia parlat.

ACTO III

JORDINA

Quin sofriment tinc al cor
per l'aventurer Jaumet,
agosarat com és ell
voldria saber on és.
És estrany que aquest meu fill
no m'informe de res.

JOAN (Ha escoltat la preocupació de sa mare i va a mirar l'espasa que troba rovellada o apareix abans amb l'espasa rovellada a la mà)

Ma mare està preocupada.
L'espasa està rovellada.
Una desgràcia ha sofert
el meu benvolgut germà.
L'espasa n'era el senyal, el senyal

JORDINA I JOAN

Una desgràcia ha sofert,
L'espasa n'era el senyal.

NARRADOR: Joan emprengué camí amb el seu gos i el seu cavall per trobar el seu germà. En pocs dies arribà a Castalla on explicà als ducs i a la princesa Elionor que era el germà bessó de Jaumet. Ells li contaren com havia desaparegut. L'endemà Joan eixí a seguir les passes del seu germà, cap a Onil amb l'espasa, el gos i el cavall.

Atret pel cant dels ocells arribà a casa la bruixa.

TROBADA DE JOAN AMB LA BRUIXA I DESPETRIFICACIÓ POSTERIOR DE JAUMET:

BRUIXA

Aquí, després dels ullals,
es pot trobar el meu palau.
Variats ocells i arbres vells,
ombra i pau al meu recer.

ENCANTAMIENTO (HABLADO CON SUSURROS NIÑOS Y EFECTOS SOUND COOL)

Roses i flors oloroses,
porten a mi els joves bells.
Donzella fadrina sembla,
mai ningú sospitarà
que sóc una bruixa d'aigua
ja centenària!!

(Risa malèvola)

Al saló de la mansió
cavallers i dames joves
són ara estàtues sens vida.

Al cor duen freda pedra
al cervell marbre glaçat.

Pocs sentiments tindran!

la interrompe el sonido de caballo de Joan que se acerca) Però xisttt, xxt, silenci,
(Hablado)

S'acosta un altre cavaller. (Hablado)

Sembla caut i malpensat, (canta)
però es veu fort i galant.

JOAN:

Quin paratge tan plaent.
Quin palau tan atraient.
Ocells variats i arbres bells
donen pau en aquest recer.
Serà aquí on trobaré
el meu estimat Jaumet?

BRUIXA:

Vine gentil jove,
Tu seràs el meu amic,
La meua veu harmoniosa
us convida sempre a dins,
Passeu voreu l'ocell parlant.

JOAN:

Quina veu tan melodiosa
s'escolta a dins la casa!
Quin refilar dels ocells,
serà allà on és Jaumet?

BRUIXA:

Passeu cavaller cortés,
deixeu el vostre gos,
Passeu cavaller cortés.
despreneu-vos de l'espasa,
deixeu el vostre gos.

(hablado: HIPNOTIZADOR, con susurros y efectos niños y/o Soundcool)

JOAN:

(intentando espabilarse de la embriaguez del encantamiento)
No puc confiar tan prest
he de trobar l'aventurer!

BRUIXA

Un home sou coratjós
caut i vigilant encara,
passeu, sentireu l'ocell parlant
(trata desesperadamente de embrujarlo)

JOAN

(ya totalmente liberado del embrujo)
No,
aquesta veu tan estranya...
Sembla bonica i alhora...
Fa dubtar el seu encant.
Esperaré vigilant,
No deixaré gos ni cavall.
Vareta té, es una bruixa
Jo estic embruixat.
Fidel gos, treu-li-la, allibera'm

BRUIXA:

Ah, ah,
l'ocell deixarà de parlar
(con el coro 1 que repite palabras)
l'ocell, l'ocell (con el coro 1)
Ah, ah, ah (Joan le corta la cabeza)

(EL ESPÍRITU DE LA BRUJA ENFORMA DE BAILARINA SALE DEL CUERPO DE ELLA, LUEGO LA BRUJA VOLVERÁ EN FORMA DE FANTASMA)

IMATGES: El gos pegà un bot i tragué a rossegons la bruixa. En caure-li la vareta de les virtuts restà sense poder malèfic i aleshores, des de dalt del cavall Joan li tallà el cap i acabà la maleita. Ara sí entrà al palau de la bruixa i hi veié una sala plena d'unes 20 estàtues, eren les persones que la bruixa havia encantat. A Joan li semblà que estaven endormiscades i començà a pegar galtades a les estàtues. Galtada que pegava,

encanteri que trencava i estàtua que cobrava vida. Galtada a Jaumet i aquest cobrava vida).

NARRADOR: Joan pegà un bot i tragué la bruixa. En caure-li la vareta de les virtuts, restà sense poder malèfic. Joan li va tallar el cap i va acabar, per fi, amb la maleïda. Ara sí, entrà al palau de la bruixa i hi veié una sala plena d'estàtues: eren les persones que la bruixa havia encantat. Semblaven endormiscades i Joan els va començar a pegar galtades per despertar-les... Galtada que pegava, encanteri que trencava i estàtua que cobrava vida.

JAUMET

Oh germà estimat,

Com t'he enyorat,

Sent molta emoció

Per vore't de nou.

Has vençut la bruixa

Mai més no podrà

A ningú fer mal.

Així doncs germà

Fem camí al palau.

L'esposa estimada

m'espera a la llar

En farem grans festes

Tu ja les veuràs.

L'esposa estimada

M'espera en la llar.

(abraçava el seu germà emocionat. Tothom tornava a sa casa y els dos germans també ells reprengueren camí al castell).

PRINCESA ELIONOR

Ben alegre avui jo estic,

perquè trobe el meu marit

lliure d'aquell encís

que l'allunyaba de mi.

Germà meu, resta aquí

Perquè també ets gentil.

Busca xicota a Castalla

Bella i digna en trobaràs.

Viu amb nosaltres a la vila

que aquí ben honrat seràs.

JOAN

Princesa, em vols hostatjar

Però jo ja me'n vull tornar.

La mare i el pare, en són el meu grat.

La xica, fadrina que allà he deixat.

Vull cuidar família i terres també.

Treballar la terra serà el meu plaer.

Jo sé que amb mon pare la mar deixarem

La Mare dels Peixos ja ens ha fet la mercè,

TODOS: COROS, SOUNDCOOL, PRINCESA, JAUMET, JOAN JORDINA, JAUME
(Y EL ESPÍRITU/FANTASMA DE LA BRUJA EN UN MOMENTO DADO. SERÍA
LA BRUJA VESTIDA DE GRIS CON PROYECCIONES NEBULOSAS ENCIMA Y
QUE
ESTA ES ELIONOR LA QUE HACE DESVANECERSE EL FANTASMA
FINALMENTE)

ES UN RESUMEN DE LA HISTORIA A MODO DE CONCLUSION CON LOS
MEJORES MOMENTOS DE LA ÓPERA, EN DONDE CADA CANTANTE TENGA
SU MOMENTO, INCLUIDA LA BRUJA.

JORDINA

La dama elegant
al meu son
vestida de blanc
una gràcia ens feu

ELIONOR

Jaumet matà el drac

JAUMET

Set llengües ho provaren

JOAN

Jaumet matà el drac

ELIONOR

i les noces celebràrem

JAUMET

les noces

ELIONOR

les noces

JAUMET

les noces

ELIONOR

noces

(entre brumas aparece el espíritu de la bruja)

JORDINA

¡Veieu la malvada bruixa aquí!

BRUIXA (fantasma: ya puede salir en las proyecciones como vieja y fea, reflejando su verdadero yo, aunque en escena salga guapa)

Ah innocents!
Ai confiats!
El malèfic encís
El meu esperit
ha avivat
Que fareu?
Tremoleu!

JAUMET I JOAN
Tremolem?
ara junts lluitarem
mai més no podràs
a ningú embruixar
I el teu esperit
A l'infern tornarem

JAUMET
(Jaumet avanza hacia el fantasma con la espada en la mano)
Jo et destruiré!

BRUIXA
Els meus poders
Molt més que abans
Al cor et punyiran
(Le tira rayos o similar en las proyecciones y hace gesto de echarle magia a Jaumet)

ELIONOR
No!
Sóc Elionor
I el meu amat
defensaré jo

BRUIXA
punyiran

ELIONOR
és cert que tens força
Però jo tinc més dots

BRUIXA
Al cor al cor
El punyiré (a la vez que la siguiente frase de Elionor)

ELIONOR
Les llengües del drac
amb son màgic foc
ara et cremaran.

CORO (hablado)

Sus poderes...

ELIONOR
i per...

COR (hablado)
Molt més que abans

ELIONOR
sempre
t'esvairàs!

COR
al cor al cor

COR
¡Lo golpearán!

ELIONOR, JORDINA, JAUMET JOAN Y JAUME Y LOS COROS
(A FRAGMENTOS)

Ara junts lluitarem,
Mai més no podràs
a ningú embriuar
I el teu esperit
a l'infern tornarem

Mezclado con la BRUIXA Y COROS
Ah l'ocell parlant, Ah...

ELIONOR, JAUMET, JOAN
Et destruïrem, destruïrem
Son màgic foc

COR 1 Y 2, JAUMET, JOAN, JORDINA Y JAUME
(Repiten estos versos los coros hablando y cantantes cantando en cresc. y accel.)
Les llengües del drac
amb son màgic foc
ara et cremaran.

BRUIXA
Els meus poders
al cor al cor
(ELIONOR se une a los demás aquí a "Les llengües del drac amb son...")
et punyiran
ah, ah, ah...

ELIONOR (Y JORDINA)
L'ocell caurà
caurà l'ocell...

(Jordina) ah caurà, ah caurà, ah l'ocell ah

JAUMET, JOAN, JAUME Y COROS (acaban solos la frase que sigue de antes)
¡et cremaran!

BRUIXA, ELIONOR, JORDINA

Ah!

(ESTE TEXTO ES EL MOMENTO DRÁMATICO NEGATIVO ÁLGIDO DE TODA LA ÓPERA, QUE CUANDO DESAPARECE EL FANTASMA SE HACE TRIUNFAL CON LO SIGUIENTE)

Ah,

salvats som tots

salvats som tots

salvats som tots

salvats som tots

(EN LA MÚSICA ES EL MOMENTO POSITIVO ÁLGIDO DE TODA LA ÓPERA)

LA MARE DELS PEIXOS, EIXA DAMA ELEGANT

COR 1

Ah

La Mare dels Peixos

ens feu la mercé

Continuem la vida

amb joia per tots

COR 1, JORDINA

La Mare dels Peixos

oh, eixa dama elegant

al meu somni

CORO 1, JORDINA, JAUME, ELIONOR

Tota vestida de blanc,

La Mare.

COR 1, JORDINA, JAUME

Pares

COR 1, JAUMET, JOAN, JORDINA, JAUME

i fills

COR 1, JAUMET, JOAN, JORDINA, JAUME, ELIONOR

feliços són ja

FIN